

Vai katrs Priekules iedzīvotājs zina, ka Dievs viņu mīl?

2019

Marts (156)

Zāļu iela 12, Priekule, LV-3434; Reģ.nr.90000159161; SWEDBANKA Konts LV61HABA0551032019880

❖ Muzikālās kalpošanas apvienības jaunumi:

Jelgavā 9. februārī notika muzikālo vadītāju tikšanās pasākumā "Mēs esam viens otram par svētību" Tajā iezīmējās MK turpmākās kopīgās aktivitātes:

22. un 23. martā Bruknas muižā notiks pielūgsmes vadītāju retrīts "Pielūgsmes kods". Lūdzu iedrošiniēt savus esošos un topošos pielūgsmes vadītājus pieteikties: inta.titova@gmail.com;

13. aprīlī Golgātas baptistu draudzē plānots jauniešu mūzikas festivāls "Kompass – virziens augšup!"; Pieteikšanās: <https://www.facebook.com/Kompass.VirziensAugsup/>;

No 9. līdz 11. augustam Priekulē notiks Muzikālās kalpošanas apvienības 5. mūzikas festivāls: piektdienas vakara ieskaņas koncerts, ielu muzicēšana sestdien, koncerts sestdienas vakarā un dievkalpojums svētdien. Aicināti visi draudžu mūziķi.;

2020. gada vasarā Kuldīgā iecerēti Latvijas baptistu draudžu IX Dziesmu svētki.

Lai paātrinātu informācijas apriti, esam atvēruši Facebook profilu LBDS MKA.

https://m.facebook.com/profile.php?id=928376480886240&ref=content_filter

✓ Lūdzu, apskatiet un popularizējiet mūsu kopīgo informatīvo platformu ar *share* lietojumu.

*****

❖ Sveiciens no LBDS Svētdienskolu apvienības!

Svētdienskolotāji un kristīgās mācības skolotāji aicināti piedalīties semināros, kurus vadīs Torbens Ostermarks no Dānijas. Viņam ir 35 gadu pieredze evaņģelizācijā, uzrunājot bērnus, jauniešus, pieaugušos. Viņš bieži piedalās arī ielu evaņģelizācijā. Torbens Ostermarks pārstāv "Oper Air Campaigners". Kalpošanā viņš izmanto dažādas ilustratīvās metodes, lai glābšanas vēsti padarītu vienkārši saprotamu un uztveramu. Torbena mācītais mudinās izvērtēt un domāt, kā no bērnam vai pieaugušajam zināmā aizvest uz vēl nezināmo, kā no virspusējā iet dziļumā, kā Bībeles patiesības ietērt ne tikai vārdos, bet arī attēlos, trikos, priekšmetos, simbolos. Semināros tiks demonstrētas dažādas ilustratīvās metodes, kā arī semināru dalībnieki saņems demonstrēto metožu aprakstu, lai paši varētu tās praktizēt savā kalpošanā.

Tas notiks **Liepājā - 9. martā** pl.11:00-16:30

*****

❖ Pieredzes stāsts par vecāku lūgšanu grupas nozīmi (saīsināti no padodtalak.lv)

Ilze Kaspāre par pieredzi Vecāku lūgšanu grupā: "Grupa man atklāja, ka neesmu viena savās problēmās, neziņā un uztraukumos. Pirmkārt, grupa sniedza atgādinājumu, ka savi bērni vienmēr jāuztic Dievam."

Ilze Kaspāre ir Āgenskalna draudzē vairāk nekā pusi sava mūža. Viņa ienāca draudzē, pateicoties mazajai grupai un mūzikai ap 1990. gadu, kad vēl mācījās mūzikas vidusskolā. 1992. gadā kristījās. Arī vīrs un abi dēli šo draudzi uzskata par savām garīgajām mājām.

- Kāda ir Tava pieredze mazajās grupās?
Ko Tev pašai nozīmē mazā grupa?

Esmu bijusi vairākās mazajās grupās, to sastāvs bijis dažāds, kā arī mērķi bijuši atšķirīgi. Pirmā grupa, kurā biju aicināta, tika izveidota pēc tam, kad lielā evaņģelizācijas pasākumā kopā ar daudziem citiem iznācu priekšā, lai nožēlotu grēkus un atdotu sirdi Jēzum. Mēs kopā lasījām, studējām, lūdzām. Es kā jaunieta, kas neko daudz par Dievu, draudzi un Bībeli iepriekš

nebija dzirdējusi, klausījos, brīnījos un mācījos kā izslāpusi. Nekas no tā visa man nešķita par daudz vai par ilgu.

Vēlāk esmu piedalījies vairākās Bībeles studiju grupās, kur tika pētīts kāds izglītojošs materiāls, piemēram, par Jāņa Atklāsmes grāmatu, pravietojumiem, lasījām arī Rika Vorena grāmatu „Mērķtiecīga dzīve”. *Gadiem ejot un uzkrājot pieredzi, svarīgākas par zināšanām kļuva savstarpējās attiecības un aizlūgšanas.*

Tad nonācu mājas lūgšanu grupā, kur draudzes cilvēki tikās reizi nedēļā, lai lūgtu par draudzi un tās vajadzībām, kā arī aizlūgtu viens par otru. Šis bija apbrīnojami svētīgs laiks, saņēmām atbildētas lūgšanas, kas ir dzīva liecība par Dieva varenajiem darbiem, atbildot uz savu bērnu saucieniem. Arī tagad, pēc vairākiem gadiem, redzu mūsu draudzē īstenojamies lietas, ko toreiz Dievam lūdzām un realizējamies tos sapņus, kurus kādreiz kopā sapņojām. Vēl vēlāk es pati izveidoju lūgšanu grupu vecākiem, kurā aicināju mammas un tētus nākt kopā lūgšanās par bērniem, nebija nozīmes tam, vai bērni vēl ir mazi vai jau lieli, piedalījās arī krustvecāki un vecvecāki.

- Kā izlēmi organizēt tieši šādu grupu vecākiem?

Kad mani dēli sāka pieaugt, reizēm sajutos nervoza, bezspēcīga un nezinoša mamma, jo bieži noguruma un pārstrādāšanās dēļ biju neiecieta. Dažkārt pacēlu balsi, klaigāju, dusmojos, kā arī uztraucos par bērnu drošību uz ielas, raizējos par atzīmēm skolā un panākumiem mūzikas skolā, kurā abi mācījās. Uztraucos par brāļu savstarpējām attiecībām, komunikāciju ar skolasbiedriem, draugiem un pedagogiem. Tāpat mani bažīgu darīja fakts, ka beidzot svētdienas skolu, puikas varētu aiziet prom no Dieva, jo draudzē tiņiem tolaik nekas netika organizēts, savukārt, lai piedalītos jauniešu aktivitātēs, viņi bija vēl par jaunu. Svētdienas skolas skolotāju tikšanās reizēs, runājot par šo problēmu, nonācām pie idejas par lūgšanu grupu, kurā satiktos vecāki, lai aizlūgtu par saviem bērniem. Tā sākām nākt kopā kā maza domubiedru grupa, Estere Roze atrada materiālu, ko iztulkot latviešu valodā un tā mēs sākām studēt Stormijas Omaršanas grāmatu “Vecāku lūgšanas spēks”.

- Ko šāda grupa Tev sniegusi? Kādas izmaiņas redzēji grupas dalībnieku dzīvēs? *Grupa deva man drošības sajūtu visās jomās, kas attiecas uz mani bērniem. Tā bija kā*

Dieva apdrošināšanas polise, kuru Viņš ļāva izmantot visos apstākļos.

Vecāku lūgšanu grupa man atklāja, ka neesmu viena savās problēmās, neziņā un uztraukumos. Pirmkārt, grupa sniedza atgādinājumu, ka savi bērni vienmēr jāuztic Dievam.

Tu vari būt drošs, ka Viņš vienmēr stāv blakus un ir nomodā, arī tad, kad bērnam telefons izlādējies un tramvajs aizbraucis nepareizajā virzienā, arī tad, kad atzīmes liek maniem matiem slieties stāvus un kad dēla labākajam draugam uzsista zila acs. Dievs vienmēr ir klātesošs un kontrolē situāciju.

Otrkārt, katrs grupiņas dalībnieks var būt drošs, ka vienmēr ir pieejama fantastiska aizlūdzēju komanda, kam vari uzticēties un saņemt stiprinājumu, ja pašam rokas nolaidušās un nav spēka lūgt.

Vislielākā svētība ir tā, ka kopā var sanākt pilnīgi sveši cilvēki no dažādu vecumu paaudzēm un būt pilnīgā vienprātībā, mīlestībā, kā arī sadraudzībā, un viņus visus vieno viens kopīgs mērķis- bērni.

Piedaloties šajā grupiņā, es piedzīvoju lielas izmaiņas sevī pašā, uzlabojās attiecības ar Dievu un saviem bērniem. Prieks, ka esmu varējusi ar dēliem dalīties piedzīvotajā un apliecināt, ka viņi man ir ļoti svarīgi, un man rūp viņu dzīves tagad un nākotnē. Man ir svarīgas viņu attiecības ar Dievu. *Saviem puikām katru reizi stāstu, ka esmu bijusi baznīcā lai par viņiem lūgtu.*

- Pastāsti vairāk par praktisko pusi – cik bieži tikāties? Cik ilgu laiku prasīja visas grāmatas studēšana?

Tikāmies reizi divās nedēļās pirmdienas vakaros, kopā dzērām tēju, runājāmies, tad studējām materiālu. Kopā skaļi lasījām Bībeles tekstus un apsolījumus, tad lūdzām, lūdzām un lūdzām.. Ja nemaldos, grāmatai cauri izgājām 2 gadu laikā. Vasaras mēnešos mēs netikāmies.

Viens no grupas iekšējiem nosacījumiem bija, ka bērnus mājās jāatstāj kāda uzraudzībā, lai visu uzmanību veltītu paredzētajam mērķim, un jaunajām māmiņām tas bija pāris stundu ilgs atelpas brīdis.

Vecāku lūgšanu grupa bija īpaša satikšanās un kopā būšanas vieta ar dažāda gadu gājuma sievietēm: mammām, vecmāmiņām, vecvecmāmiņām. Grupas kopīgajā sadraudzībā savstarpēji baudījām viena otras gara augļus: mīlestību, prieku, mieru, pacietību, laipnību, labprātību, uzticamību. *****

Neparasti aizkustinošs stāsts no kaimiņu zemes...

– Hallo, vai atradumu birojs? – jautāja bērna balstiņa.
– Jā, mazais. Tu esi kaut ko pazaudējis?
– Esmu pazaudējis māmiņu. Vai viņa nav pie jums?
– Saki, kāda ir tava māmiņa?
– Viņa ir ļoti skaista un laipna! Un vēl, viņa ļoti mīl kaķus.
– Mums ir labi jaunumi! Vakar mēs atradām kādu māmiņu, iespējams, ka tā ir tavējā. Bet no kurienes tu zvani?
– No bērnu nama nr.3.
– Labi, mēs drīz nosūtīsim tavu māmiņu pie tevis uz bērnu namu. Gaidi.

Un tad viņa ienāca istabā. Pati skaistākā un labsirdīgākā. Rokās viņai murrāja visīstākais un dzīvākais kaķēns.

– Mammīt! – priecīgi iesaucās zēns un metās pie viņas. Viņš apskāva sievieti ar tādu spēku, ka sievietei aizcirtās elpa.
– Mana mammīte!!!
... Artūrs pamodās no paša klieziena.

Tādus sapņus viņš redzēja gandrīz katru nakti. Viņš pabāza roku zem spilvena un izvilka jaunas sievietes fotogrāfiju. Šo bildīti viņš bija atradis pirms gada, pastaigas laikā, uz ielas. Kopš tā laika viņš to rūpīgi glabāja zem spilvena. Zēns bija pilnīgi pārliecināts, ka tā ir viņa mamma. Vakara krēslā Artūrs lūkojās viņas maigajā sejā, līdz aizmiga.

No rīta bērnu nama vadītāja Angelīna Ivanovna, kā katru dienu, apstaigāja audzēkņu istabas, lai novēlētu visiem labu rītu. Uz grīdas, pie Artūra gultiņas, viņa ieraudzīja fotogrāfiju, kas naktī bija izkritusi puisēnam no rokām. Vadītāja pacēla fotogrāfiju un jautāja zēnam:
– Artūriņ, no kurienes tev šī fotogrāfija?
– Es to atradu uz ielas.
– Kas tā ir?
– Tā ir mana mamma, – pasmaidīja puisēns un piebilda, – viņa ir pati skaistākā un labsirdīgākā un viņai ļoti patīk kaķi.

Vadītāja aizdomājās. Viņa uzreiz atpazīna jauno sievieti fotogrāfijā. Pirmo reizi viņa ieradās bērnu namā pagājušajā gadā kopā ar saviem draugiem, brīvprātīgajiem palīgiem. Iespējams tieši tad viņa arī pazaudēja savu fotogrāfiju. Kopš tā laika sieviete pielika daudz pūļu, lai iegūtu atļauju bērna adopcijai. Bet pēc birokrātu

domām viņai piemita viens milzīgs trūkums – viņai nebija vīra.

– Nu ko, – noteica Angelīna Ivanovna, – ja tā ir tava mamma, tas pamatos maina visu...

Atgriežoties savā kabinetā, viņa apsēdās pie galda un sāka gaidīt. Apmēram pēc pusstundas pie durvīm kāds bikli piekļāvēja:

– Vai drīkst? – kabinetā ielūkojās jaunā sieviete no fotogrāfijas.

– Jā, protams, Alīna. Nākat iekšā.

Sieviete ienāca kabinetā un nolika uz vadītājas galda biezu mapi ar dokumentiem.

– Lūk, beidzot visu nokārtoju, – teica Alīna.

– Labi, Alīnīt. Man jāuzdod jums vēl daži jautājumi. Tas pieder pie noteikumiem. Jūs taču saprotat, kāda atbildība gulsies uz jūsu pleciem. Bērns – tas ir uz visu dzīvi.

– Es visu apzinos, – uzreiz atbildēja Alīna.

– Saprotiet, es nespēju mierīgi dzīvot, zinot, ka esmu kādam ļoti vajadzīga un ka mēs neesam kopā.

– Labi, – piekrita vadītāja. – Kad jūs gribētu apskatīt bērnus?

– Es negribu apskatīt. Es ņemšu to bērniņu, kuru jūs pie manis atvedīsiet, – teica Alīna un pārliecināti ielūkojās acīs bērnu nama vadītājai.

Angelīna Ivanovna bija diezgan pārsteigta.

– Es gribu, lai viss būtu kā īstiem vecākiem, – satraukti sāka skaidrot Alīna, – mammas taču neizvēlas savus bērnus... Viņas nezina, kāds viņš piedzims... glīts vai neglīts, vesels vai slīms... Es arī gribu būt īsta mamma.

– Ziniet, Alīna, es pirmo reizi redzu tādu adopciju, – pasmaidīja vadītāja. Bet zinu, kam jūs kļūsi par mammu. Viņu sauc Artūrs, viņam ir 5 gadi. Zēna mamma no viņa atteicās jau dzemdību namā. Varu atvest viņu tūlīt pat, ja vien esat gatava.

– Jā, es esmu. Atvediet, lūdzu, manu dēlu.

Vadītāja aizgāja un drīz vien atgriezās, vedot pie rokas mazu puisēnu.

– Artūriņ, – iesāka Angelīna Ivanovna, – iepazīsties, tā ir...

– Mamma! – izsaucās Artūrs un metās pie Alīnas. Viņš ieķērās sievietē tā, ka viņai pirmajā brīdī aizcirtās elpa. – Mana mammīte!

Alīna glāstīja puisēna galvu un satraukti čukstēja:

– Dēliņ, manu dēliņ... Es esmu ar tevi...

Viņa palūkojās uz vadītāju un jautāja:

– Kad es varu vest dēlu mājās?

– Parasti vecāki un bērni pakāpeniski pierod viens pie otra. Sākumā komunicē tepat, bērnu namā, tad ņem viņus brīvdienās pie sevis, un ja viss ir kārtībā, ņem pie sevis pavisam.

– Es Artūru ņemšu šodien, – strikti noteica Alīna.

– Labi, – noteica vadītāja, – rīt tāpat ir brīvdiena. Pirmdien atnāksiet un nokārtosim visus dokumentus.

Artūra mazā sejiņa laimē staroja. Viņš turēja mammu pie rokas un baidījās atlaist pat uz sekundi. Sarosījās audzinātājas, kārtojot Artūra mantas līdzņemšanai.

– Artūriņ, lai tev labi klājas! Nāc ciemos, – atvadījās arī vadītāja.

– Uz redzēšanos, atnākšu! – atbildēja Artūrs. Un jau pēc brīža, mammai pie rokas, izgāja uz saules pielietās ielas.

Kad viņi kādu gabaliņu bija pagājuši, Artūrs saņēma drosmi un pajautāja:

– Mammu, tu kaķus mīli?

– Dievinu! Mums mājās ir divi kaķi, – iesmējās Alīna, mīļi paspiežot savā rokā puisēna mazo plaukstiņu.

P.S. Var jau būt, ka jūs neticat eņģeļiem, bet eņģeļi pavisam noteikti tic mums!

Artūrs laimīgi pasmaidīja un palēkdamiens soļoja tālāk.

Angelīna Ivanovna pa logu vēroja Artūru un Alīnu. Kad viņi izgaisa skatienam, apsēdās pie sava galda, pacēla telefona klausuli un sastādīja numuru:

– Hallo, vai Debesu Kanceleja? Lūdzu pieņemiet pieteikumu. Klientes vārds: Alīna Smirnova. Pakalpojuma kategorija: Visaugstākā – dāvāja laimi bērnam... Sūtiet visu, kas tādos gadījumos paredzēts – milzīgu laimi, savstarpēju mīlestību, veiksmi it visā, un, protams, ideālo vīrieti, viņa vēl nav precējusies... Jā, saprotu, vīriešu trūkst, bet šis ir izņēmuma gadījums. Un arī par finansēm neaizmirstiet, bērnam ir labi jāēd, glīti jāgērbjas un jāiegūst laba izglītība... Jau nosūtīts? Paldies!

Caur zaļajām koku lapām bērnu nama pagalmā atmirzēja saules gaisma. Laukumiņā bija dzirdamas bērnu balsis. Vadītāja nolika telefona klausuli un piegāja pie atvērtā loga. Viņa patika tā pastāvēt un lūkoties uz saviem mazuļiem, uz muguras iztaisnojot savus milzīgos sniegbaltos spārnus...

Sveicam dzimšanas dienā!

1.03. - Sabīne Ilāķe

6.03. - Gunta Baumanē - 60

6.03. - Vanesa Nellija Salna - 20

9.03. - Elmars Pencis

10.03. - Māris Svars

12.03. - Iveta Tuskena

14.03. - Rita Graikste

17.03. – Ērika Šildere - 15

21.03. - Kaspars Ķuda

21.03. - Uldis Šneiders

22.03. - Lolita Šneidere

22.03. - Inga Ķere

25.03. – Krista Ramanauska

*****

Bībeles lasīšanas plāns marta mēnesī

10.nedēļa Psalmi 27-29; Mateja ev.26-28

11.nedēļa Psalmi 30-32; Marka ev.1-2

12.nedēļa Psalmi 33-35; Marka ev.3-4

13.nedēļa Psalmi 36-38; Marka ev.5-6

**Pasaule spēj radīt problēmas mierā,
bet Dievs spēj ienest mieru problēmās.**

/Tomass Watsons/

Svētdienskolas joki

- Kāpēc „Mūsu Tēvs” lūgšanā mēs lūdzam dienišķo maizi? - bērniem jautā svētdienskolotāja.

- Ja mēs lūgtu maizi visai nedēļai, tā taču sapelētu!

Sveiciens Sieviešu dienā! 😊 Sievietes nekad nekavē - viņas vai nu atnāk vai neatnāk.

Paldies palīgiem! zentasvara50@inbox.lv